

SPISOVATELKA NEBO TROSKA

*Rady Laury Huntové začínajícím
spisovatelům a spisovatelkám*

Správný úvod by měl čtenáře okamžitě zaujmout.

Hm. Co třeba: Tato kniha vyzařuje tajemné fluidum, které vám přinese věčné štěstí. Ovšem funguje to, jen když ji ještě tento týden koupíte i deseti přátelům. (Haha!)

Zrovna jsem v zásuvce, kam Candice schovává „zvláštní předměty“, našla starý dopis, který jsem napsala Santa Clausovi. Nechápu, jak se tam dostal, protože přísahám, že jsem tenkrát, když mi bylo šest, viděla, jak vyletěl komínem. Ale jen potvrzuje moje rozhodnutí: narodila jsem se, abych se stala spisovatelkou.

Milej Santo,

Moc bych si přála chlupatého koňje s křídly pro barbí.

Kolo, křídlo, lva.

Růžovej inkoust a opravdickej psací brk.

Pergamen.

Trenírki s prouhama.

Knížku o tom jak se stát slanou pisovatelkou jako moje teta Laura Huntová.

Pozdravuju Rodolfa

Cordelie

Vidíte? Ještě jsem neuměla pořádně psát, ale ve slovech *pergamen* a *brk* jsem se nespletla. Vždycky jsem měla ráda starý věci, už tehdy. Jestlipak se Rudolf naštvál, že jsem napsala jeho jméno špatně? Anebo měl Santa mezi svými malými pomocníkama nějakýho nevychovanýho skřítko, kterýho můj dopis moc potěšil, protože jsem byla jediná, kdo na něj kdy byl milý?

A i teď, téměř o šest let starší se stále pokouším stát se spisovatelkou. Zatím jsem napsala:

Spoustu úvodů a konců.

Dvanáct básniček.

Haf, haf – krátký příběh o psech.

Mravenčí holčičku – dlouhý příběh o dívce, která zakrněla a zkouší na to najít lék.

Tři Béčka plují na loďce – Tři Béčka jsou vnoučata tety Laury: Bessie, Bertie a Bobby. Jsou jim teprve tři roky, takže si ještě můj příběh nemůžou přelousknout, ale teta Laura říká, že už jim ho přečetla šestkrát.

Teta Laura je velká sestra mého táty. Je starší o dvanáct let a děti měla hrozně mladá, takže proto je teď už babičkou. Taky je to známá spisovatelka knížek pro děti Laura Huntová, na jejíchž webových stránkách najdete fantastický „Rady začínajícím spisovatelům a spisovatelkám“, díky kterým i ze mě bude megastar.

The image shows a handwritten signature in black ink. The name 'Laura' is written in a large, cursive script on the left. To its right, there are several lines of smaller, less legible cursive text, possibly representing the words 'Huntová' or a similar name. Below the 'Laura' part, the name 'Huntová' is written in a large, bold, cursive script.

Candice = Máma

Sním o tom, že slavnou autorkou se stanu nejdýl do pondělka. V pondělí totiž půjdu poprvé do nový odpudivý školy, Falmer North. Od toho by mě zachránila jen výhra v loterii, sebevražda, osudová nehoda, únos, samovolný hoření – to už je celkem dost možností – ale ze všeho nejvíc, kdybych napsala knížku, která půjde na dračku.

Pochybujete, že člověk může vystřelit ke slávě a bohatství tak rychle? To tedy nevím, proč by to nešlo – jen se podívejte třeba na soutěž *Vyvolení*.

Potíž je v tom, že až do letošního léta jsem měla tři dobrý kamarády, ale ani JEDEN z nich nejde na Falmer North. Meg odjela domů do Irska. Emily půjde do školy U svatě Hildy a Callum, můj nejlepší kamarád na celým světě, začne chodit na klučičí školu Arlington Oratory. Zapřísahala jsem rodiče, aby mě taky poslali ke svatý Hildě, ale oni odpověděli, že nejsou z peněz. To taky vidím – jasně, že jsou z masa a kostí jako všichni ostatní. Ale pochopila jsem, jak to mysleli, a cítila jsem se nepříjemně, že jsem je o to vůbec žádala. Možná vám to přijde zvláštní, ale já byla fakt v šoku. Vůbec jsem netušila, že za některý školy musíte platit. Candice (to je moje máma) samozřejmě chtěla, abych šla na „dobrou“ školu. Dělal jsem zkoušky na Barnaby High a NEUSPĚLA JSEM. Všechny chytrý děti z mý bývalý základky se tam dostaly. Jenže taky všechny chodily na doučování, zatímco já ne.

Candice dřív pořád opakovala, že na Falmer North nemůžu jít, protože je tam spousta „kapucářů a divoženek“. Tím myslela strach nahánějící kluky v mikínách s kapucema na hlavách a holky, co se hlasitě smějou, vykřikují sprostý slova a odhazují odpadky na ulici. Říkala, že

nikdo nechce na Falmer North posílat děti kvůli mizerný reputaci školy. Jenže teď, když není JINÁ ALTERNATIVA, snaží se o falešnej optimismus a předstírá, že je všechno v nejlepším pořádku. Následkem těch rodičovských obav z „úrovně“ a „drog“ a „kapucářů a divoženek“ jsem vážně docela vystrašená, k smrti. Použila jsem svou legendární fantazii a vymyslela jsem, že se převleču za kluka a půjdu s Callumem na Arlington Oratory, ale ukázalo se, že i za TUHLE školu se musí platit, takže všechny moje naděje a sny se zhroutily... ale stejně by ze mě byl dobrý kluk – jsem malá a hubená a mohla bych si vzít paruku s krátkýma vlasama.

Bojím se, bojím, moc se bojím Falmer North. Ale kdybych si vydělala jako moje teta Laura haldu peněz psaním knížek v růžových lesklých obálkách, pak bych si mohla dovolit jít ke svatý Hildě s Emily. ANO! Nebo alespoň soukromýho učitele. Jsem z těch, kterým by se líbilo učit se doma, protože bych měla spoustu volnýho času, abych mohla jen tak běhat, lézt po stromech, psát básničky a zasněně zírat na nebe. Navrhla jsem to.

„Kde bych, prosím tě, vzala čas na to, abych tě učila?“ zeptala se Candice s vyděšeným provinilým výrazem. „Víš, že bych moc ráda, zlatíčko, ale galerie mi zabere všechnen čas...“

„Mohla bych se učit sama. V knihovně,“ navrhla jsem. Candice místo odpovědi dramaticky povzdechla.

Takže jdu na Falmer North a MÁM strach. Ale svítl mi paprsek naděje. Candice prý slyšela, že někdo z rodičů věnoval škole peníze na literární soutěž, aby „probudil v žácích sedmého ročníku lásku k literatuře“.

A tak jsem rozhodnutá, že ji vyhraju. Vymyslela jsem příběh staromódní romance o rytířích, vznešených dámcích, zámcích, dracích, koních, vraždě a dobrodružství. Nechci už číst ty knížky o problémech ve škole, s kamarádkama nebo o nešťastných rodinách. Toho si užiju dost ve skutečným životě.

Potřebuju ÚNIK, dosáhnout ke hvězdám a všechno ostatní. Takže tady to máme. Než se dám do psaní, obvykle zkouknu rady mojí drahý tety Laury.

Rady Laury Huntové začínajícím spisovatelům a spisovatelkám

Pokud si nejste jistí, jak začít, zkuste se podívat na úvodní řádky v některé své oblíbené knížce.

To mi moc nepomůže. Oliver Twist začíná větou: V jednom městě mezi jinými veřejnými budovami... Knížky o Harrym Potterovi začínají popisem Zobí ulice.

Rady Laury Huntové začínajícím spisovatelům a spisovatelkám

Nevzdávejte se. Nečekejte, že hned napoprvé to bude dobré. Psaní stejně jako hra na piáno nebo fotbal nebo operace mozku vyžaduje trénink!

Jenže co když se musíte stát světově proslulou spisovatelkou nahonem? Děsivá představa: dokonce i neurochirurgové musí první operace mozku provádět na NĚKOM. Doufejme, že ne na mně.

Začala jsem psát na novou čistou stránku. Ponořila jsem pero do nachového inkoustu... *Paní prstenů: část první.*

Uff. Mám celý název. Jsem úplně hotová.

Musím si od svého vyčerpávajícího úkolu na chvílku oddychnout třeba tak, že mrknu do ZRCÁTKA, jen abyste mě trochu líp poznali.

